

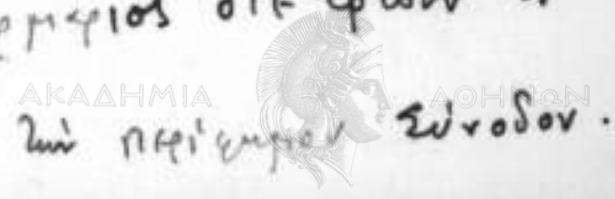
Μυστακίδου, Δαρμάριος

Festchr. Schäfer, cy. 510-515

Δαρμάριος

Ἀνδρέας.

ὑπὸ Β. Μυστακίδου δημοσιῶνται ἑπιστολαὶ Ἀνδρέου Δαρμαρίου πρὸς
 Μαρτίνον Κρούγιον καὶ αὐτοῦ πρὸς τὸν πρῶτον. Προτάσσεται δὲ (ἰδ' αὐτ., 64. 510-515)
 βιογραφικὸν σημῶμα περὶ τοῦ Ἀνδρέου Δαρμαρίου. Κατ' αὐτὸ οὗτος μαθήχετο
 ἐξ Ἐπιδάου τῆς Λιμερᾶς, ὅθεν καὶ «Ἐπιδάριος», «Ἐπιδαυριώτης», καὶ «Πηλοπο-
 νησιακός», «Γραικός», «Λάων» καλεῖται. Ὁ πατὴρ τοῦ ὠνομάζετο Γεώργιος
 («ἑὸς Γεωργίου» ὠνομάζετο συνήθως) καὶ ἐπούδαεν ἐν Σπάρτῃ τὰ ἑλληνικὰ γράμματα
 παρὰ τινὶ ἱερῇ δωροδωτῇ ὀνόματι λη Ναυηγίου. Ἐξέμαθεν ὅμως ὁ Δαρμάριος
 καὶ τὴν ἰταλικὴν καὶ τὴν ἰσπανικὴν. Ἀπὸ τοῦ 1560 ὁ Δαρμάριος διέτριβεν ἐν
 Ἰταλίᾳ (παταβίῳ ὁ Βενετία), τῇ 1562 ἐν Τριδίνῳ, κατὰ τὴν περίεργον συνόδον.

Μετέβη πατόνω εἰς Ἰονανίαν ἔνθα ἐργάσθη μετὰ βοδῶν εἰς ἀντιγραφὰς βιβλίων.
 Τῷ 1584 διέσχεται εἰς Παταλίου καὶ μεταβαίνει εἰς Αὐχέστην, σκίζει δὲ
 εἰς Τυβίγγην, Στρεβόργην, Φρειβούργον, Βαυγαίαν, Μυάνον. Τῷ 1586 ἐπίστρεφει
 καὶ πάλιν εἰς Βενετίαν. Ὁ Δαρμάριος ἐν νεανιωτάτῃ ηλικίᾳ ἔχοντο κατὰ
 ἑαυτὸν ἐν εὐσεβείᾳ ἀντιγραφὰς, ἐκινῶν δὲ πωλεῖν τὰ χειρογράφα, τῶν ἀλτὶς
 ἐπίστρεφει θεμελίον πανταχῶς τῇ ἐπιμέλει ἐπεφάνη. -